

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/210/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112203242
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1112203242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Branislava Krála v právnej veci žalobcov: X/ E. E., K.. XX.XX.XXXX, O. O. T.. Č.. XX, D., 2/ B. V., K.. XX.XX.XXXX, O. G. T.. Č.. X, O., obaja zast. JUDr. Vladimírom Lysičanom, bytom Šancova ul. č. 102/A, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská Y., G.. K. O. W., T.. H. S. Č.. X, O., o náhradu škody, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 16. mája 2017 č. k. 9C 21/2012- 263, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia proti žalovanej domáhali zaplata 4.730,67 eur s prísl. titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom K. O. W.A. podľa zák. č. 514/2003 Z.z.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že právna predchodkyňa žalobcov O. E. ako členka Podielového P. slovenské investície (ďalej len „P.) vložila peňažné prostriedky do P. v celkovej hodnote 4.730,67 eur. Právna predchodkyňa žalobcov v roku 2010 zistila, že v P. a u Obchodníka s CP nastali finančné problémy, v dôsledku čoho požiadala P. o prevod členského podielu . Právnej predchodkyne žalobcov pri vstupovaní do P. bolo povedané, že nad činnosťou P. vykonáva dohľad K., čo bolo kritériom, pre ktoré sa rozhodla investovať finančné prostriedky do P.. Žalobcovia výšku uplatnenej škody odvodzujú od skutočnosti, že na základe prihlášky do P. sa ich právna predchodkyňa stala členom P. a vlastníkom členského vkladu v celkovej sume 4.730,67 eur, o vrátenie ktorého P. bezvýsledne požiadala pri vystúpení z P.. Právna predchodkyňa žalobcov si prihlásila pohľadávku v konkurze, ktorý bol na P. vyhlásený uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.04.2011. Prihlásenú pohľadávku právnej predchodkyne žalobcov správca konkurznej podstaty poprel a právna predchodkyňa žalobcov podala incidenčnú žalobu, pričom konanie v tejto veci nie je doposiaľ ukončené. Investíciami vloženými do P., ktoré tvorili vklady členov P., mal právo disponovať výhradne D. H., R..D..V.. na základe zmluvy o riadení portfólia, z ktorej vyplývali práva a povinnosti zmluvných strán uzavretej medzi Obchodníkom s CP a P.. Zmluva bola ukončená zo strany Obchodníka s CP výpoveďou zo dňa 30.03.2010. Po zániku záväzkového vzťahu medzi P. a Obchodníkom s CP sa P. domáhalo svojich nárokov vyplývajúcich zo zmluvy voči Obchodníkovi s CP rôznymi žiadosťami a výzvami na zaplata dlžných súm. P. sa svojich nárokov voči Obchodníkovi s CP nedomáhalo súdnou cestou. P. finančné prostriedky, ktoré získalo od svojich členov neposkytovalo Obchodníkovi s CP na základe zmluvy, kde by bola špecifikovaná výška poskytnutej sumy, ale zamestnanci Obchodníka s CP priamo disponovali s peniazmi P. na základe udeleného súhlasu P.. S finančnými prostriedkami na účte P. boli oprávnené disponovať zamestnankyne Obchodníka s D. W., I., K. U. Q.. P. malo účty B. W. W. U..W.., B. Č. R. O. U..W.. U. B. B.A. Ú. O. U..W..

3. Podľa ust. § 127 ods. 2, § 128 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách (zákon o cenných papieroch) Úrad pre finančný trh schválil pre Družstvo prospekt investície Prospekt investície schvaľuje úrad na žiadosť právnickej osoby alebo fyzickej osoby uskutočňujúcej verejnú ponuku majetkových hodnôt podľa § 126 (ďalej len "vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt"). Úrad pre finančný trh schválil prospekt investície podľa ust. § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. s poukazom na ust. § 125 ods. 7 zák. č. 566/2001 Z.z., pretože obsahoval zákonom špecifikované náležitosti podľa ust. § 128 zákona č. 566/2001 Z.z. Na základe schváleného prospektu investície Úradom pre finančný trh rozhodnutím č. UTF-002/2002/ SPI zo dňa 21.03.2002, právoplatným dňa 28.03.2002, bolo P. oprávnené ponúkať majetkové hodnoty s lehotou verejnej ponuky 10 rokov. Prospekt investície bol informačným dokumentom, z obsahu ktorého investori získavali informácie pre ich investičné rozhodnutie. Na základe Zmluvy o riadení portfólia zo dňa 02.06.2008 vznikol zmluvný vzťah medzi P. a obchodníkom s cennými papiermi D. H., R..D..V., U..W.. Predmetnú zmluvu Obchodník s cennými papiermi vypovedal listom z 30.03.2010 s účinnosťou od 01.05.2010. P. listom zo dňa 15.04.2010 požiadalo K. o preskúmanie postupu spoločnosti D. H., R..D..V., a.s. V tomto čase P. však nepodalo žalobu voči Obchodníkovi s cennými papiermi o náhradu škody na príslušný súd, ale žiadalo K., aby situáciu riešila. P. až listom doručeným K. dňa 15.04.2010 požiadalo K. o preskúmanie postupu spoločnosti D. H., R..D..V., U..W.. po tom, čo mu Obchodník s CP vypovedal zmluvu o riadení portfólia. K. vykonala v období od 20.04.2010 do 06.05.2010 u obchodníka s cennými papiermi dohľad na mieste. K. v tomto období vyzvala aj P. listom zo dňa 20.04.2010, aby predložilo žiadosť o schválenie dodatku prospektu investície tak, aby P. mohlo pokračovať v zhodnocovaní finančných prostriedkov, keďže K. zistila, že podstatná časť prospektu investície sa stala neaktuálna. P.W. K. predložilo dňa 28.04.2010 Žiadosť o schválenie dodatkov k prospektu investície. Podaním žiadosti bolo začaté konanie OPK-5664/1/2010, ktoré však bolo podľa ust. § 21 ods. 1, písmeno a/ zák. č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom prerušené rozhodnutím č. OPK-5664/1-2/2010 z 10.05.2010 na čas, po ktorý P. bolo povinné odstrániť nedostatky žiadosti a žiadosť doplniť. P. ani po opakovanom predĺžení lehoty na odstránenie väd žiadosti nedostatky žiadosti neodstránilo, v dôsledku čoho K. rozhodnutím č. OPK-5664/1-5/2010 z 26.08.2010 konanie vo veci žiadosti zastavila. Rozhodnutie potvrdila O. Y. K. rozhodnutím č. GUV-1744/2010 z 08.12.2010, právoplatným dňa 16.12.2010. NBS súbežne začala voči P. konanie o uložení sankcie podľa ust. § 144 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách za porušenie ust. § 129 ods. 3 v spojení s ust. § 128 ods.1 písm. b./ c/, h/ ZoCP a ust. § 125c ods. 1 v spojení s ust. §127 ods. 4 ZoCP. Rozhodnutím č. ODT -10890-4/2010 z 30.05.2011, právoplatným dňa 18.07.2011, K. P. zakázala predaj majetkových hodnôt. Týmto rozhodnutím však K. nezakázala P. vykonávať inú činnosť, keďže K. takéto kompetencie voči P. ako podnikateľskému subjektu nemala. K. na základe získaných poznatkov činnosti P. ako aj Obchodníka s CP podala dňa 27.07.2010 oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu. Uznesením Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii č. ČVS:PPZ-153/BPK-B-2010 zo dňa 16.11.2010 bolo dňa 10.08.2010 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a/ Tr. zákona spolupáchateľstvom.

4. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musí žalobca v konaní preukázať nesprávny úradný postup orgánu štátu, taktiež musí preukázať, že mu škoda vznikla v príčinnej súvislosti s neprávny úradným postupom štátneho orgánu. Žalobcovia podľa súdu prvej inštancie v konaní nepreukázali, že by K. vo vzťahu k P. nesprávne úradne postupovala. Práve naopak, v konaní bolo preukázané, že K. bola až od účinnosti zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch, t.j. od 01.06.2010 oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ majetkových hodnôt - P. dodržiava schválený prospekt investície. K. nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou P. ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože by konala v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ako aj v rozpore so zák. č. 566/1992 Zb. o K. O. W., so zák. č. 566/2001 Z.z., ako aj so zák. č. 747/2004 Z.z. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal aj na tú skutočnosť, že činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt zákon o cenných papieroch reguluje len čiastočne v ust. § 126 až § 130 zák. č. 566/2001 Z.z. Alternatívne investičné možnosti začala v rámci Európskej únie regulovať až smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 08.06.2011, ktorú podľa jej čl. 66 ods.1 mali členské štáty EÚ vrátane W. Y. prevziať do svojich právnych poriadkov do 22.07.2013. Prevzatie smernice sa má vykonať na základe vládneho návrhu novely zák. č. 203/2011 Z.z. o kolektívnom investovaní v znení neskorších prepisov a zák. č. 566/2001 Z.z.

5. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobu zamietol aj z dôvodu, že nárok na náhradu škody voči štátu môže byť úspešne uplatnený iba vtedy, ak poškodený nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý mu je povinný plniť. Právna predchodkyňa žalobcov si svoj nárok na náhradu škody uplatnila v konkurznom konaní vedenom na OS Bratislava I pod sp. zn. 3K 95/2010 voči úpadcovi - P., ktorého členkou bola. To znamená, že v prípade prebiehajúceho konkurzu na majetok dlžníka sa posúdenie nevyožiteľnosti pohľadávky poškodeného ako predpokladu vzniku škody spôsobenej štátom odvíja až odo dňa, keď pominú účinky vyhláseného konkurzu alebo až vtedy, keď nebude nárok navrhovateľa na základe právoplatného rozvrhového uznesenia súdu uspokojený. Predmetnú pohľadávku správca konkurznej podstaty poprel (čo však neznamena, že počas incidenčného konania pohľadávku neuzná). Právna predchodkyňa žalobcov si uplatnila pohľadávku na súde prvej inštancie incidenčnou žalobou. Súd doposiaľ o incidenčnej žalobe nerozhodol a konkurz nie je ukončený. Preto nie je možné ustáliť výšku škody, ktorá vznikla a žalobu o zaplatenie škody treba podľa súdu prvej inštancie považovať za predčasne podanú.

6. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že bývalý člen družstva, ktorý sa stane v dôsledku nevyplatených finančných prostriedkov družstvom veriteľom družstva, si svoje nároky na náhradu škody môže uplatniť v zmysle ust. § 243 a ods. 4 Obch. zák. za splnenia podmienok vzniku škody voči členom predstavenstva P. alebo členom kontrolnej komisie P. podľa ust. § 244 Obch. zák. Obchodný zákonník v § 251 ods. 2, § 243a ods. 4 a § 244 ods. 8 explicitne zakotvuje, že každý člen družstva je oprávnený v mene družstva podať žalobu o náhradu škody proti členovi predstavenstva z titulu jeho zodpovednosti voči družstvu za ním spôsobenú škodu, ďalej zakotvuje, že každý veriteľ družstva môže vo svojom mene a na vlastný účet uplatniť nároky družstva na náhradu škody proti členom predstavenstva a tiež proti členom kontrolnej komisie, ak veriteľ družstva nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku družstva, ale taktiež zakotvuje, že ak je na majetok družstva vyhlásený konkurz, nároky veriteľov družstva proti členom predstavenstva a tiež proti členom kontrolnej komisie družstva môže uplatňovať správca konkurznej podstaty družstva voči členom predstavenstva družstva, ktorí ak porušili svoje povinnosti pri výkone svojej funkcie sú zodpovední spoločne a nerozdielne za škodu, ktorú tým družstvu spôsobili.

7. Podľa názoru súdu prvej inštancie v danom prípade je právne relevantným prípadným nesprávnym úradným postupom, ktorého by sa mohla K. dopustiť zanedbaním dohľadu len vo vzťahu k dohliadanému subjektu, ktorým je P. Len v prípade takéhoto nesprávneho úradného postupu by prichádzalo do úvahy, že v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom by žalobcom vznikla škoda. Žalobcovia poukazovali na to, že škoda vznikla aj v príčinnej súvislosti so zanedbaním dohľadu zo strany K. nad činnosťou Obchodníka s CP. Samotní žalobcovia pritom poukazovali na to, že P. poskytovalo finančné prostriedky po tom, ako ich získalo od ich právnej predchodkyne, Obchodníkovi s CP na základe zmluvy o riadení portfólia. Medzi P. a Obchodníkom s CP tak vznikol záväzkový vzťah, na základe ktorého boli obaja účastníci zmluvy povinní plniť si z uzavretej zmluvy. Ak P. zistilo, že Obchodník s CP si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy neplní, bolo jeho povinnosťou domáhať sa súdnou cestou zaplatenia pohľadávok, na ktoré malo na základe uzavretej zmluvy nárok. Len v prípade, ak by sa P. svojej pohľadávky nedomohlo voči Obchodníkovi s CP titulom nároku vyplývajúceho zo zmluvy, bolo by možné teoreticky dospieť k záveru, že P. vznikla škoda v súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom K. spočívajúcim v zanedbaní dohľadu nad Obchodníkom s CP. V priamej príčinnej súvislosti s prípadným preukázaným nesprávnym úradným postupom nad dohliadaným subjektom - Obchodníkom s CP mohla vzniknúť škoda len na strane P., čo je však subjekt odlišný od žalobcov. Podľa názoru súdu prvej inštancie z týchto dôvodov je prípadný nesprávny úradný postup K. vyplývajúci z dohľadu nad Obchodníkom s CP právne irelevantný, pretože na strane žalobcov, resp. ich právnej predchodkyne nevznikla škoda v priamej príčinnej súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom K. spočívajúcim v zanedbaní dohľadu na Obchodníkom s CP.

8. Súd prvej inštancie na záver v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že štát nemôže priamo zasahovať do vlastnej činnosti P. a jeho majetkovoprávných vzťahov, v ktorých má družstvo autonómne postavenie. Vnútorne vzťahy P. sa spravovali v danom čase stanovami P. a ustanoveniami Obchodného zákonníka. Právna predchodkyňa žalobcov ako členka P. (t.j. podnikateľského subjektu) neinvestovala peňažné prostriedky do subjektu, na činnosť ktorého nemala žiaden vplyv, ale práve naopak, členská schôdza je najvyšším orgánom družstva, prostredníctvom ktorého členovia uplatňujú svoje právo riadiť záležitosti družstva, kontrolujú činnosť P. v jeho orgánov v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a W. V.. Žalobcovia v konaní nepreukázali, že ich právna predchodkyňa počas členstva v P. realizovala

svoje oprávnenia vyplývajúce z členstva tak, že by aktívne zasiahla do činnosti družstva za účelom odvrátenia hroziacej škody pri zistení nedostatkov v činnosti štatutárnych zástupcov P..

9. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalobcovia. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. V odvolaní uviedli, „súd v rozhodnutí o zamietnutí uvádza, že neboli splnené tri podmienky na to, aby odporca zodpovedal za škodu. Pýtam sa, kto tieto tri podmienky stanovil a prečo? Prečo argumentáciou sú rozhodnutia ich vnútorného orgánu, ktoré nemajú účinnosť navonok. Ak K. zodpovedá za to, čo vznikne pod jej dohľadom a tento dohľad tejto škode nedokázal zabrániť (dnes je pertraktovaná kauza, kedy pán riaditeľ bol obvinený z trestného činu prijímania úplatku v súbehu so zneužitím právomoci verejného činiteľa a ktorého obvinila polícia, 52 ročného zamestnanca K. O. W. H. O.. Ako vo štvrtok médiám povedal prezident PZ I. F., obvinený v K. zastával pozíciu generálneho riaditeľa odboru dohľadu nad trhom cenných papierov. Bral úplatky za to, že nebude vykonávať dohľad), tak sa ťažko verí, že banka nemohla za to, čo sa v P. deje. Ide o to, či mala vôbec záujem túto skutočnosť vedieť a proti tomuto konať. Celé je to o tom, že odporca vysvetľuje, že on za nič nemôže a za nič nezodpovedá. V takom prípade je namieste otázka, na čo nám je bankový dohľad, ak dohliadaný subjekt pod týmto dohľadom všetko vytuneluje a vkladatelia sa dozvedia od Bankového dohľadu, že nemajú na nič nárok, pretože nespĺnili tri nimi teda bankou stanovené podmienky.“ Ďalej žalobcovia v odvolaní namietli, že súd prvej inštancie im svojím nesprávnym úradným postupom odňal procesné práva takým spôsobom, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie totiž nekonal na účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, a začal byť aktívny až po tom, ako nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý okliešťa práva žalobcov.

11. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup zo strany K. O. W. pri vykonávaní dohľadu nad činnosťou P.. V tomto ohľade odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Nie je sporné, že K. bola povinná vykonávať dohľad nad činnosťou P. ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, v konaní však bol sporný rozsah tohto dohľadu. Treba vziať do úvahy, že až od účinnosti novelizovaného ust. § 129 ods. 3 zák. č. 566/2001 Z.z. (novela zákona č. 566/2001 Z.z. vykonaná zákonom č. 129/2010 Z.z.), teda až od 01.06.2010, boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že P. ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Teda až od 01.06.2010 mohla K. dohliadať, či P. dodržiava schválený prospekt investície. Tiež povinnosť aktualizovať prospekt investície v zmysle § 125c ods. 1 v spojení s § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. bola vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt stanovená až od 01.01.2009 na základe novelizovaného ust. § 127 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. (novela zák. č. 566/2001 Z.z. vykonaná zákonom č. 558/2008 Z.z.). Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h/ zák. č. 566/2001 Z.z.) Pokiaľ ide o rizikovosť portfólia, zák. č. 566/2001 Z.z. neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt a teda ani P., žiadne povinnosti v oblasti rozloženia rizík, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov (napr. správcovské spoločnosti pre kolektívne investovanie). Preto tieto neexistujúce povinnosti P. a nemohla K. kontrolovať. K. nevykonávala dohľad nad finančnými ukazovateľmi P.. K. mohla podľa platnej právnej úpravy kontrolovať len to, či P. plní informačné povinnosti v zmysle ust. §§ 126 až 130 zák. č. 566/2001 Z.z. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že právna predchodkyňa žalobcov si musela byť vedomá toho, že s jej investíciou je spojené riziko a že doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov (ust. § 129 ods. 1 písm. b/ zák. č. 566/2001 Z.z. v znení platnom do 21.07.2013; § 126 až 130 boli zo zákona č. 566/2001 Z.z. vypustené novelou vykonanou zákonom č. 206/2013 Z.z. účinným dňa 22.07.2013). Ak si toho vedomá nebola, nemožno to pričítať na ťarchu Národnej banky Slovenska v zmysle zásady, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedlňuje.

14. Z uvedeného je zrejme, že v konaní nebol preukázaný základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štátu v zmysle § 9 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorým je nesprávny úradný postup štátu zastúpeného K. O. W.. K argumentácii súdu prvej inštancie o predčasnosti žaloby odvolací súd uvádza, že predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je nedobytnosť pohľadávky poškodeného v tom zmysle, že je zrejme, že poškodený neobdrží v konkurznom konaní žiadnu sumu, pričom to, v akej výške vznikla veriteľovi škoda, možno zistiť už skôr, než pri rozvrhu a to napr. pri vydaní čiastočného rozvrhu, alebo pri právoplatnom schválení konečnej správy. V prejednávanej veci v konkurznom konaní vyhlásenom na majetok P. nedošlo k speňažovaniu majetku z podstaty, preto správca konkurznej podstaty doteraz nemohol podať konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vzhľadom na to nemohlo dôjsť ani k čiastočnému rozvrhu. Za tohto stavu otázka nedobytnosti pohľadávky žalobcu nie je vyriešená (nie je celkom zrejme, že v rámci konkurzného konania nedostane nič) a vzhľadom na to nemožno ustáliť ani výšku škody. Preto je správny záver súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná predčasne.

15. K odvolacej argumentácii žalobcov treba uviesť, že za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať tú skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd prvej inštancie za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a súd prvej inštancie o nej napadnutým rozsudkom rozhodol za účinnosti Civilného sporového poriadku.

16. Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).